

บทที่ 5

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

5.1 บทสรุป

เมื่อได้ศึกษาการขายเครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์ออนไลน์ ประกอบการศึกษากฎหมายและมาตรการควบคุมเครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์ของประเทศไทยและต่างประเทศ พบว่า ยังไม่มีกฎหมายที่ควบคุมการขายเครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์ออนไลน์เป็นการเฉพาะ ส่วนพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ที่บังคับใช้อยู่ แม้จะมีมาตรการควบคุมแต่ยังมีปัญหากฎหมายในการควบคุมการขายเครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์ออนไลน์ส่งผลให้มาตรการควบคุมเครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์ที่มีอยู่ไม่สามารถนำไปใช้บังคับกับลักษณะการขายดังกล่าวได้ ซึ่งผู้วิจัยจะขอก้าวสรุปประเด็นปัญหาดังต่อไปนี้

5.1.1 ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับการห้ามขายเครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์ในสถานที่ วันและเวลาที่กำหนด

การกำหนดห้ามขายเครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์ในสถานที่ วันและเวลาตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 มาตรา 27 และมาตรา 28 ไม่ได้กำหนดครอบคลุมถึงการขายเครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์ออนไลน์ แต่ทั้งสองมาตรารับบังคับใช้ได้กับกรณีการค้ารูปแบบเดิมที่มีสถานที่ตั้งร้านและมีเวลาเปิด-ปิดร้านที่ปรากฏชัด พนักงานเจ้าหน้าที่สามารถเข้าไปตรวจสอบร้านและมีอำนาจดำเนินการตามกฎหมายในขณะที่มีการกระทำความผิดได้ แต่การขายเครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์ออนไลน์ขายได้ทุกสถานที่ ทุกวันและเวลา จึงทำให้พนักงานเจ้าหน้าที่เข้าไปตรวจสอบขณะทำการซื้อขายได้ทันทีทั้งนี้ นอกจากนี้ยังเกิดประเด็นในการตีความเรื่องสถานที่อีกด้วยว่าหากเกิดกรณีมีการสั่งซื้อออนไลน์ขณะผู้ขายอยู่ในสถานที่ต้องห้ามตามกฎหมาย เช่น สถานีบริการน้ำมัน หอพัก สถานที่ราชการ เช่นนี้แล้ว จะถือว่าเป็นการกระทำความผิดหรือไม่ ดังนั้น กฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ยังไม่ครอบคลุมการขายเครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์ออนไลน์ และมาตรการห้ามขายในสถานที่ วัน และเวลาที่กำหนด ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 มาตรา 27 และมาตรา 28 ยังไม่สามารถใช้บังคับได้กับการขายในรูปแบบออนไลน์

5.1.2 ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับการห้ามขายเครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์แก่บุคคลอายุต่ำกว่า 20 ปี

จากการศึกษาพบว่ากฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมอายุของผู้ซื้อเครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 มาตรา 29 กำหนดมิให้ผู้ใดขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แก่บุคคลซึ่งมีอายุต่ำกว่า 20 ปีบริบูรณ์ พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 มาตรา 16/1 ห้ามผู้ได้รับอนุญาตตั้งสถานบริการยินยอมให้ผู้มีอายุต่ำกว่า 20 ปีบริบูรณ์เข้าไปในสถานบริการในระหว่างทำกรนั้น ส่วนพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 มาตรา 26 (10) กำหนดห้ามมิให้ผู้ใดจำหน่ายแลกเปลี่ยนหรือให้สุราแก่เด็กอายุต่ำกว่า 18 ปีบริบูรณ์ รวมทั้งตามมาตรา 45 กำหนดห้ามมิให้เด็กซื้อหรือเสพสุรา หรือเข้าไปในสถานที่เฉพาะเพื่อการจำหน่ายหรือเสพสุรา จึงเห็นได้ว่ากฎหมายเกี่ยวกับการกำหนดอายุขั้นต่ำในการห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีความแตกต่างกันจึงเกิดปัญหาในการบังคับใช้กฎหมายที่ไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

ส่วนการขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ออนไลน์ เกิดปัญหาว่าแม้พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 จะกำหนดอายุห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เอาไว้ แต่ในทางปฏิบัติตามบทบัญญัติของกฎหมาย มาตรา 29 ไม่สามารถเข้าไปตรวจสอบอายุของผู้ซื้อในขณะที่ทำการซื้อขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์นั้น เนื่องจาก ผู้ซื้อผู้ขายซื้อขายแบบออนไลน์ แม้ผู้ขายจะมีการสอบถามอายุของผู้ซื้อเพื่อยืนยันตนว่ามีอายุไม่ต่ำกว่า 20 ปีบริบูรณ์ แต่อาจได้รับข้อมูลอันเป็นเท็จจากผู้ซื้อได้ ดังนั้น ในการกำหนดอายุห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จึงไม่สามารถบังคับใช้และตรวจสอบในกรณีขายออนไลน์ได้อย่างแท้จริง

5.1.3 ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับการโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ออนไลน์

โดยสภาพทั่วไปพบว่า ปัจจุบันลักษณะการขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ออนไลน์ จะมีการแสดงภาพ ชื่อ เครื่องหมาย และราคาของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ไว้หน้าเว็บไซต์และสื่อสังคมออนไลน์อย่างเสรี หรือบางร้านค้าโฆษณาขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยไม่แสดงภาพบรรจุภัณฑ์ แสดงเพียงชื่อยี่ห้อและราคาเท่านั้น ซึ่งไม่ปรากฏว่ามีกระบวนการของรัฐเข้าไปควบคุมได้อย่างมีประสิทธิภาพ แม้ว่าจะไม่มีบทบัญญัติห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ออนไลน์ไว้ แต่เมื่อพิจารณาลักษณะการขายสินค้าผ่านอินเทอร์เน็ตหรือออนไลน์นั้น ถือว่าเป็นการตลาดทางตรง (Direct Marketing) จึงอยู่ในความหมายของคำนิยามการสื่อสารการตลาดซึ่งการโฆษณา หมายรวมถึง การสื่อสารการตลาดด้วย ดังนั้น การขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ออนไลน์ ลักษณะเช่นนี้จึงถือว่าเป็นการโฆษณา ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 มาตรา 3 ดังนั้น จึงอยู่ในบังคับตามบทบัญญัติของกฎหมาย มาตรา 32 วรรคหนึ่ง กำหนดห้ามผู้ใดโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จึงเข้าข่ายฝ่าฝืนกฎหมาย อย่างไรก็ตาม มาตรา 32 วรรคหนึ่งนั้นเป็นการห้ามโฆษณาโดยสิ้นเชิง แต่มีข้อยกเว้นให้เฉพาะผู้ผลิตเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่สามารถโฆษณาประชาสัมพันธ์ได้ ตามมาตรา 32 วรรคสองได้ ดังนั้น

การกำหนดห้ามโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ตามมาตรา 32 จึงไม่สอดคล้องกับลักษณะการขาย เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ออนไลน์ที่จำเป็นต้องมีการโฆษณาขายออนไลน์ นอกจากนี้ มีการโฆษณาขาย อย่างโจ่งแจ้งโดยไม่คำนึงถึงช่วงเวลา พร้อมทั้งยังไม่มีค่าเตือนต่าง ๆ หากปล่อยให้ผู้ประกอบการ เครื่องดื่มแอลกอฮอล์กระทำการเช่นนี้ ย่อมส่งผลกระทบต่อผู้บริโภค โดยภาครัฐยังไม่มีการบูรณาการ ตรวจสอบการโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ออนไลน์ มาตรการควบคุมการโฆษณาเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ผ่านสื่ออินเทอร์เน็ตเป็นการเฉพาะ จึงยังไม่สามารถนำบทบัญญัติของมาตรานี้ ไปควบคุมได้ผู้ฝ่าฝืนกฎหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพจนเกิดเป็นช่องว่างให้มีการประกอบธุรกิจนี้ขึ้น

5.1.4 ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับใบอนุญาตขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ออนไลน์

ตามพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2560 กำหนดระบบใบอนุญาตขายสุราไว้เพียง 2 ประเภท โดยแบ่งตามปริมาณสุรา ในลักษณะขายปลีกและขายส่ง โดยไม่มีการแบ่งตามสถานที่ หรือตามวัตถุประสงค์ของการขายสุราแต่อย่างใด โดยจะมุ่งเน้นในการจัดเก็บรายได้เข้ารัฐเป็นสำคัญ ปัญหาคือ ใบอนุญาตขายสุรากำหนดแบ่งประเภทไว้อย่างกว้าง แต่ไม่มีบทบัญญัติสำหรับใบอนุญาต ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ออนไลน์ไว้เป็นการเฉพาะ อีกทั้ง ไม่มีกฎหมายบังคับให้ผู้ขายเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ออนไลน์ต้องแสดงใบอนุญาตไว้ที่หน้าเว็บไซต์หรือสื่อโซเชียลมีเดียได้ จึงทำให้เจ้าพนักงาน สรรพสามิตไม่สามารถเข้าไปตรวจสอบใบอนุญาตขายสุราและการเสียภาษีของผู้ขายเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ออนไลน์ว่าเป็นไปอย่างถูกต้องหรือไม่ จึงอาจมีการลักลอบนำเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ผิดกฎหมายได้ หรือแม้กระทั่งผู้ขายแอลกอฮอล์ออนไลน์จะได้รับใบอนุญาตขายสุรา แต่รัฐยังไม่ สามารถเข้าไปตรวจสอบหรือควบคุมการขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ออนไลน์ นอกจากนี้ยังพบปัญหา เงื่อนไขในการพิจารณาออกใบอนุญาตขายสุราซึ่งยังไม่ได้ให้ความสำคัญถึงคุณภาพของตัวบุคคล ผู้ประกอบการเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่จะต้องมีความรู้ด้านกฎหมายมีความรับผิดชอบต่อสังคม ส่วนรวม ซึ่งจะช่วยเป็นแนวทางในการนำมาตรการควบคุมระบบใบอนุญาตขายสุรามาใช้คัดกรอง ผู้ประกอบการเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ซึ่งเป็นต้นทางในการตรวจและควบคุมการเข้าถึงเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์อย่างเหมาะสมต่อไป

5.2 ข้อเสนอแนะ

จากปัญหาที่กล่าวมาข้างต้น การขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ออนไลน์นั้นง่ายและสะดวก ในขั้นตอนของการสั่งซื้อ แต่ยังคงต้องมีการบูรณาการส่งมอบซึ่งต้องใช้เวลาจัดส่งตามระยะทาง เมื่อเปรียบเทียบกับกรซื้อขายจากร้านค้า ร้านขายของชำ ร้านสะดวกซื้อ ซึ่งผู้บริโภคเดินเข้าไปซื้อ และบริโภคได้ทันที ลักษณะทางกายภาพจึงเป็นการเข้าถึงได้ง่ายกว่าการซื้อขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ออนไลน์ อย่างไรก็ตาม สิ่งที่ต้องพึงระวังในการขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ออนไลน์ คือ การโฆษณา

ขายเครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์ออนไลน์ที่อาจจะเป็นการชักจูงใจเด็กและเยาวชน ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยเห็นว่า เมื่อการสื่อสารผ่านอินเทอร์เน็ตเป็นสื่อที่ไม่อาจปิดกั้นได้อย่างทั่วถึง หากมีการห้ามขายเครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์ออนไลน์โดยเด็ดขาดจะไม่ช่วยแก้ปัญหา แต่กลับยิ่งเพิ่มจำนวนการลักลอบกระทำความผิดกฎหมายมากขึ้น

ดังนั้น ผู้วิจัยเห็นควรให้ผู้ขายมีสิทธิขายเครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์ออนไลน์ได้ แต่ต้องอยู่ภายใต้การควบคุมตามกฎหมาย จึงควรแก้ไขกฎหมายเพื่อบังคับใช้เป็นการเฉพาะให้สอดคล้องกับการขายเช่นนี้ ซึ่งจะส่งผลดีหากนำผู้ประกอบการธุรกิจเครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์ออนไลน์เหล่านี้เข้ามาสู่ระบบที่ภาครัฐสามารถตรวจสอบได้ทั้งในด้านของใบอนุญาตขายสุรา รัฐมีรายได้จากการจัดเก็บภาษีเพิ่มขึ้น และยังสามารถการคุ้มครองผู้บริโภคจากเครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์ปลอมหรือไม่มีคุณภาพ ควบคุมการโฆษณาเครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์ออนไลน์ ตลอดจนควบคุมการเข้าถึงเครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์ของเด็ก เยาวชนและประชาชนทั่วไปได้ เมื่อได้ศึกษากฎหมายและมาตรการควบคุมเครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์ของต่างประเทศ ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะเพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขกฎหมาย เห็นควรให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 เพื่อใช้ในการควบคุมการขายเครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์ออนไลน์ ดังต่อไปนี้

5.2.1 ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับการห้ามขายเครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์ในสถานที่ วันและเวลาที่กำหนด

เห็นควรออกมาตรการควบคุมสถานที่ วันและเวลาขายเครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์ออนไลน์ โดยแก้ไขปรับปรุงกฎหมายให้ผู้ประกอบการธุรกิจสามารถขายเครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์ออนไลน์โดยอนุญาตให้ได้ทุกวันและทุกเวลา แต่ห้ามส่งมอบเครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์ไปยังสถานที่ห้ามขายเครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์ ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์ มาตรา 27 และประกาศกำหนดสถานที่ห้ามขายอื่น ๆ และกำหนดวันและเวลาส่งมอบเครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์ที่ไม่ต้องห้ามตามมาตรา 28 และประกาศกำหนดอื่น ๆ

5.2.2 ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับการห้ามขายเครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์แก่บุคคลอายุต่ำกว่า 20 ปี

1) เห็นควรปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดอายุขั้นต่ำในการห้ามเครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 ให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551

2) เห็นควรควบคุมอายุขั้นต่ำของผู้ซื้อเครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์ออนไลน์ โดยให้เป็นหน้าที่ของผู้ขายที่ต้องสอบถามและตรวจสอบอายุของผู้ซื้อ เพื่อยืนยันว่ามีอายุไม่ต่ำกว่า 20 ปี ก่อนเริ่มต้นเข้าสู่เว็บไซต์หรือเริ่มต้นสนทนา และให้ผู้ซื้อยืนยันขณะที่มีการซื้ออีกครั้ง นอกจากนี้ ผู้ขายเครื่องดื่มน้ำ

แอลกอฮอล์ออนไลน์จะต้องส่งมอบเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้แก่บุคคลเดียวกับผู้สั่งซื้อออนไลน์ โดยต้องแสดงบัตรที่ทางราชการออกให้เพื่อเป็นการยืนยันอายุของผู้ซื้ออีกด้วย

5.2.3 ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับการโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

1) เห็นควรให้เพิ่มคำนิยามของคำว่า “การตลาดแบบตรง” ในมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 เพื่อเป็นการอธิบายคำว่า การสื่อสารการตลาดที่บัญญัติไว้แล้ว ในมาตรา 3 ให้เกิดความชัดเจนว่าการตลาดแบบตรงมีความหมายครอบคลุมไปถึงลักษณะการขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ออนไลน์ผ่านอินเทอร์เน็ตหรือไม่

2) เห็นควรแก้ไขเพิ่มเติมเกี่ยวกับการห้ามโฆษณา ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 มาตรา 32 ให้มีการยกเว้นให้ผู้ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ออนไลน์สามารถโฆษณาประชาสัมพันธ์ได้ โดยไม่มีการปรากฏภาพสัญลักษณ์ของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ในลักษณะเช่นเดียวกับมาตรา 32 วรรคสอง โดยสามารถให้แสดงเพียงข้อมูลชื่อยี่ห้อสินค้า ขนาดและราคาได้เท่านั้น และห้ามมิให้โฆษณาผ่านสื่ออินเทอร์เน็ตไปยังกลุ่มเด็กและเยาวชนที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี เพื่อชักจูงใจให้ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

3) เห็นควรกำหนดหลักเกณฑ์ในการควบคุมการโฆษณาผ่านสื่ออินเทอร์เน็ตไว้เป็นการเฉพาะและพัฒนาโปรแกรมเพื่อใช้ตรวจสอบว่าการโฆษณาใดที่เข้าข่ายกระทำความผิดต่อกฎหมายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

5.2.4 ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับใบอนุญาตขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

1) เห็นควรนำระบบใบอนุญาตขายสุรามาใช้เป็นหนึ่งในการควบคุมการขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โดยให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมระบบใบอนุญาตขายสุรา ตามพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2560 โดยแบ่งย่อยประเภทผู้ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นการขายที่มีสถานที่สำหรับดื่ม และสำหรับขายที่ไม่มีสถานที่ดื่มรวมถึงครอบคลุมไปถึงการขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ออนไลน์ พร้อมทั้งกำหนดหลักเกณฑ์ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตขายสุราแต่ละประเภทมีหน้าที่ปฏิบัติไปตามลักษณะที่ตนขายและมีข้อห้ามที่สอดคล้องกับพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551

2) เห็นควรแก้ไขปรับปรุงหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการออกใบอนุญาตขายสุรา มุ่งคัดคุณภาพของผู้ที่จะประกอบธุรกิจเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โดยต้องผ่านการอบรมความรู้กฎหมายเกี่ยวกับการขายและการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ รวมถึงตระหนักถึงการขายอย่างรับผิดชอบ ต่อสังคมส่วนรวมก่อนที่จะได้รับใบอนุญาต

3) เห็นควรให้มีมาตรการตรวจสอบใบอนุญาตขายสุราโดยกำหนดหลักเกณฑ์ให้ผู้ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ออนไลน์ต้องแสดงภาพใบอนุญาตขายสุราที่ได้รับให้ปรากฏโดยชัดเจนผ่าน

หน้าเว็บไซต์ หรือร้านค้าออนไลน์ของคุณ เพื่อให้ผู้บริโภคและหน่วยงานของรัฐสามารถตรวจสอบได้ รวมถึงการจดทะเบียนร้านค้าพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ที่ถูกต้องด้วย

จากการศึกษาประเด็นปัญหาพร้อมทั้งข้อเสนอแนะทั้งหมดในงานวิจัยฉบับนี้ เพื่อให้ได้แนวทางในการควบคุมการขายเครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์ออนไลน์ที่เหมาะสมกับประเทศไทย โดยอนุญาตให้ขายเครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์ออนไลน์ได้ แต่ต้องอยู่ภายใต้กฎหมายเพื่อไม่ให้กระทบต่อสังคม ซึ่งผู้ประกอบการธุรกิจเครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์ถือเป็นต้นทางในการปฏิบัติตามกฎหมาย หากผู้ขายปฏิบัติตามกฎหมายอย่างเข้มงวด ข้อมือถือเป็นกลไกสำคัญในการควบคุมเครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์ รัฐสามารถใช้เครื่องมือนี้ในการนำผู้ประกอบการเข้าสู่การตรวจสอบของภาครัฐทั้งด้านการจัดเก็บภาษี ความปลอดภัยของเครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์ที่ขาย สามารถสอดคล้องการโฆษณาของร้านขายเครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์ออนไลน์เพื่อป้องกันการเข้าถึงเครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์ของเด็ก เยาวชน และประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพต่อไป